یادداشت

پایان اختلاف کجاست؟

ادامه از صفحه اول

گروهی در انتخابات شکست می‌خورد، اما نتیجه را می‌پذیرد؛ مخالفان از تصمیم دولت انتقاد می‌کنند، اما اصل مشروعیت نهاد تصمیم‌گیر را نفی نمی‌کنند؛ رسانه‌ها نقد می‌کنند، اما رقابت در چارچوب قواعد ادامه می‌یابد. به بیان دیگر، اختلاف به تصمیم می‌انجامد و تصمیم، آغاز مرحله‌ای تازه از رقابت می‌شود، نه آغاز نزاعی بی‌پایان. اما در ایران به نظر می‌رسد خود قواعد نیز به بخشی از میدان رقابت تبدیل شده‌اند. هر تصمیم مهم، علاوه بر آنکه درباره محتوای خود محل مناقشه است، درباره نحوه اجرا، تفسیر یا نسبت آن با سایر نهادهای تصمیم‌گیر نیز محل بحث قرار می‌گیرد. در نتیجه حتی با وجود آنکه جایگاه مرجع نهایی تصمیم‌گیری در ساختار حقوقی و سیاسی کشور روشن است، کارآمدی نهادهای میانی در ایجاد اجماع، حل اختلاف و تبدیل تصمیم به اقدام مؤثر، با چالش‌هایی روبه‌رو می‌شود. این همان نقطه‌ای است که ضعف نهادها خود را آشکار می‌کند. در نظریه نهادگرایی، نهادها فقط سازمان‌های اداری یا سیاسی نیستند؛ نهادها قواعد مشترکی هستند که رفتار بازیگران را پیش‌بینی‌پذیر می‌کنند. ارزش نهاد دقیقا در همین است که اجازه می‌دهد اختلاف وجود داشته باشد، اما جامعه در اختلاف متوقف نشود. هرچه نهادها قوی‌تر باشند، هزینه تعارض کمتر و امکان همکاری بیشتر خواهد بود. جامعه‌ای را تصور کنید که در آن هیچ مسابقه فوتبالی بدون پذیرش و اجرای منسجم قواعد برگزار نشود. حتی اگر داور مشخص باشد، اگر سازوکارهای اجرای قانون، پذیرش قواعد و همکاری بازیگران دچار اختلال شود، اختلاف‌ها پایان نمی‌یابد و اصل مسابقه نیز آسیب می‌بیند. سیاست نیز از همین منطق پیروی می‌کند؛ کیفیت حکمرانی فقط به وجود مرجع نهایی وابسته نیست، بلکه به کارآمدی مجموعه نهادهایی بستگی دارد که تصمیم را به اجرا و وفاق اجتماعی تبدیل می‌کند. از این منظر، شاید مهم‌ترین مسئله امروز ایران نه صرف اختلاف میان گروه‌های سیاسی، بلکه تقویت کارآمدی و اقتدار نهادهایی باشد که در چارچوب نظام حقوقی موجود، وظیفه دارند اختلاف را مدیریت کرده، تصمیم‌ها را به اجرا برسانند و سرمایه اجتماعی را حفظ کنند. دراین‌میان پدیده دیگری نیز توجه بسیاری را جلب می‌کند؛ اینکه چگونه گاه گروه‌هایی با پایگاه اجتماعی محدود می‌توانند اثری بسیار فراتر از وزن واقعی خود بر فضای عمومی بگذارند. این وضعیت اغلب چنین تعبیر می‌شود که «اقلیت بر اکثریت غلبه کرده است». اما آیا واقعا چنین است؟ پاسخ را باید در تفاوت میان «تعداد» و «سازمان» جست‌وجو کرد. در سیاست، همیشه اکثریت تعیین‌کننده نیست. آنچه قدرت می‌آفریند، سازمان‌یافتگی، انسجام و انگیزه کنش است. گروه‌های کوچک، به‌ویژه هنگامی که هویت روشنی دارند و منافع خود را در معرض تهدید می‌بینند، معمولا آمادگی بیشتری برای بسیج سیاسی دارند. در مقابل، اکثریت جامعه غالبا درگیر زندگی روزمره است و کنش سیاسی را به نهادهای رسمی واگذار می‌کند. این همان مسئله‌ای است که نظریه کنش جمعی به‌خوبی آن را توضیح می‌دهد؛ اینکه اقلیت‌های منسجم می‌توانند بسیار فعال‌تر از اکثریت‌های پراکنده عمل کنند. اما این همه ماجرا نیست. اگر نهادهای سیاسی و مدنی از استحکام کافی برخوردار باشند، حتی سازمان‌یافته‌ترین اقلیت‌ها نیز نمی‌توانند وزن خود را به شکلی نامتناسب بر تصمیم‌گیری تحمیل کنند. آنچه به اقلیت امکان اثرگذاری بیش از اندازه می‌دهد، پیش از هر چیز خلأ نهادی است، نه صرف اراده یا توان آن. به‌همین‌دلیل شاید بهتر باشد به‌جای آنکه از «قدرت اقلیت» سخن بگوییم، از «ضعف نهادهای تنظیم‌کننده رقابت» سخن بگوییم؛ زیرا در غیاب این نهادها، هر بازیگری که انگیزه بیشتری برای حضور در میدان داشته باشد، صدای بلندتری پیدا می‌کند؛ حتی اگر نماینده بخش کوچکی از جامعه باشد. در اینجا مقایسه ایران با برخی کشورهای توسعه‌یافته نیز آموزنده است. در بسیاری از این کشورها اختلافات سیاسی گاه بسیار شدیدتر از آن چیزی است که در ظاهر تصور می‌شود. شکاف‌های عمیق ایدئولوژیک، فرهنگی و اقتصادی وجود دارد و حتی گاه فضای عمومی به‌شدت دوقطبی می‌شود. با این حال، آنچه این جوامع را از فروغلتیدن به بحران دائمی بازمی‌دارد، نه نبود اختلاف، بلکه وجود سازوکارهایی است که اختلاف را در مسیرهای نهادی هدایت می‌کنند. انتخابات، احزاب، دادگاه‌ها، رسانه‌های حرفه‌ای، نهادهای مدنی و سنت‌های جاافتاده رقابت سیاسی، همگی کارکردی واحد دارند: آنها اجازه نمی‌دهند هیچ اختلافی برای همیشه ادامه پیدا کند. هر تصمیمی ممکن است موقت باشد و در آینده تغییر کند، اما تا زمانی که معتبر است، مبنای عمل قرار می‌گیرد. مخالفان نیز به‌جای نفی قواعد، برای تغییر نتیجه در دور بعدی رقابت تلاش می‌کنند. توسعه سیاسی دقیقا از همین نقطه آغاز می‌شود؛ از جایی که بازیگران می‌آموزند میان مخالفت با یک تصمیم و مخالفت با اصل نظام تصمیم‌گیری تفاوت قائل شوند.

یادداشت کامل را در سایت شرق بخوانید

بررسی نیم‌قرن هزینه شوک نفتی بر زندگی کارگران و معیشت تهیدستان

توزیع نابرابر آثار جنگ

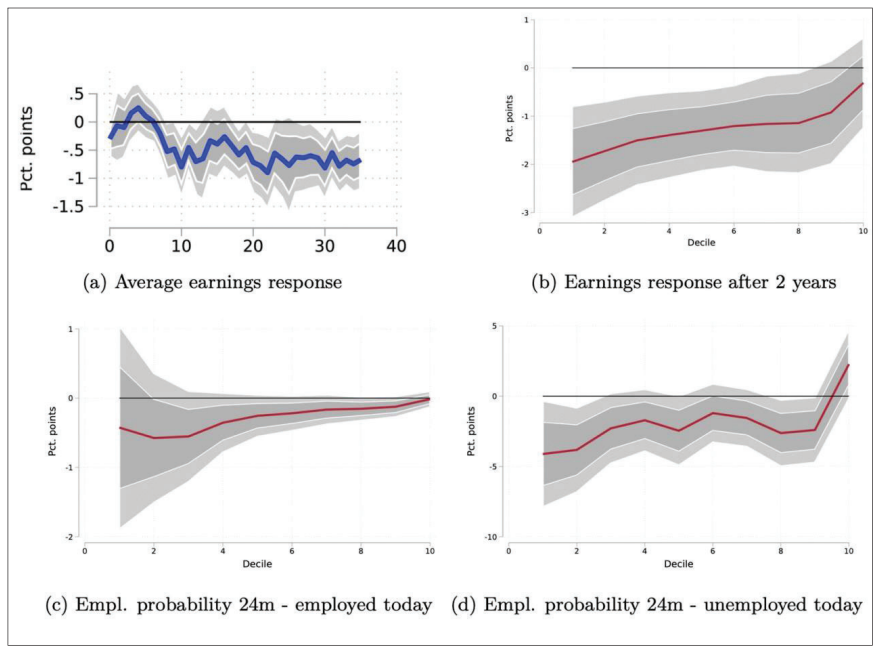

امیررضا انگجی: بزرگ‌ترین بازندگان جنگ‌ها و شوک‌های انرژی ناشی از آن، دهک‌های پایین درآمدی و کارگران کم‌درآمد هستند. نتایج حاکی از یک پژوهش که حدود نیم‌قرن زندگی کارگران را بررسی کرده، نشان می‌دهد شوک‌های نفتی، سه تا شش ماه بعد، درآمد کارگران را به‌شدت کاهش می‌دهد و آثار این کاهش درآمد حداقل تا سه سال زندگی آنها را متأثر می‌کند. این پژوهش نشان می‌دهد عمیق‌ترین تأثیر شوک‌های نفتی بر زندگی طبقات تهیدست از آنجا ناشی می‌شود که بازار کار تضعیف شده و سال‌های طولانی کارگران و افراد کم‌درآمد را برای تأمین هزینه‌های زندگی زیر فشار می‌گذارد.

شوک نفتی و رکود تورمی

جنگ ایران و ایالات متحده قیمت هر بشکه نفت را از میانه کانال ۶۰ دلار تا ۱۱۷ دلار رساند. هرچند آتش‌بس جنگ و انتشار اخبار مربوط به مذاکرات دو کشور توانست قیمت‌ها را به تعادل برساند اما وضعیت بازار همچنان شکننده به نظر می‌رسد. حالا بار دیگر این جنگ این سؤال را مطرح کرده که بار هزینه شوک انرژی و افزایش قیمت نفت بیشتر بر دوش کدام دهک‌های درآمدی است و بانک‌های مرکزی چگونه باید به آن واکنش نشان دهند. این گزارش بر مبنای مطالعه‌ای جدید از داده‌های تقریبا نیم‌قرن آلمان، نشان می‌دهد شوک‌های عرضه نفت به طور نامتناسبی بر افراد کم‌درآمد تأثیر می‌گذارد و درآمد نیروی کار از دهک‌های درآمدی پایین و شانس آنها را برای یافتن و حفظ شغل کاهش می‌دهد. واکنش معتدل بانک‌های مرکزی به شوک‌های نفتی نیز حتی با وجود پایین نگه‌داشتن تورم، به این آسیب واقعی کمک چندانی نکرده است.

شوک‌های نفتی همواره یکی از مهم‌ترین منابع بی‌ثباتی اقتصاد کلان در جهان بوده‌اند. از زمان نخستین بحران نفتی دهه ۱۹۷۰، اقتصاددانان به این نتیجه رسیدند که افزایش ناگهانی قیمت نفت صرفا یک تغییر در قیمت یک کالای خاص نیست، بلکه شوکی است که می‌تواند تقریبا تمام بخش‌های اقتصاد را تحت تأثیر قرار دهد. نفت همچنان مهم‌ترین نهاده تولید در بسیاری از صنایع، حمل‌ونقل، کشاورزی و تولید برق به شمار می‌رود و ازاین‌رو هرگونه اختلال در عرضه آن، هزینه تولید بنگاه‌ها را افزایش داده و در نهایت به رشد قیمت کالاها و خدمات، کاهش تولید، افت سرمایه‌گذاری و افزایش بیکاری منجر می‌شود. به‌همین‌دلیل ادبیات اقتصاد کلان شوک‌های نفتی را یکی از مهم‌ترین شوک‌های سمت عرضه می‌داند که آثار آن هم‌زمان بر تورم و رشد اقتصادی ظاهر می‌شود. برخلاف شوک‌های تقاضا که معمولا تولید و تورم را در یک جهت حرکت می‌دهند، شوک‌های نفتی غالبا با پدیده رکود تورمی همراه هستند؛ یعنی افزایش سطح عمومی قیمت‌ها هم‌زمان با کاهش تولید و اشتغال. این ویژگی باعث شده است واکنش سیاست‌گذاران پولی و مالی به چنین شوک‌هایی همواره یکی از دشوارترین مسائل سیاست‌گذاری اقتصادی باشد.

از شوک نفتی تا نابرابری

در پی جنگ ایران و اختلال در عرضه جهانی نفت، قیمت هر بشکه نفت خام در ماه مارس به حدود ۱۲۰ دلار رسید؛ رقمی که اگرچه بعدا کاهشی شد اما همچنان به‌مراتب بالاتر از سطح پیش از آغاز جنگ باقی ماند. این افزایش قیمت، نگرانی‌های گسترده‌ای درباره بازگشت تورم انرژی، کاهش رشد اقتصادی و نحوه واکنش بانک‌های مرکزی ایجاد کرد. تجربه سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ نشان داده بود بی‌توجهی به افزایش تورم می‌تواند هزینه‌های اقتصادی درخورتوجهی ایجاد کند و از سوی دیگر، افزایش سریع نرخ‌های بهره نیز ممکن است رکود اقتصادی را تشدید کند، بنابراین پرسش اصلی سیاست‌گذاران این بود که آیا باید همانند گذشته با افزایش نرخ بهره به مقابله با تورم ناشی از نفت پرداخت یا اینکه چنین واکنشی خود موجب تشدید رکود خواهد شد؟

با وجود مطالعات فراوان درباره آثار کلان شوک‌های نفتی، بیشتر پژوهش‌های گذشته بر میانگین عملکرد اقتصاد تمرکز داشته‌اند؛ یعنی بررسی کرده‌اند تولید ناخالص داخلی، تورم یا نرخ بیکاری در سطح کل اقتصاد چگونه تغییر می‌کند اما این نوع تحلیل، یک واقعیت مهم را نادیده می‌گیرد: همه افراد جامعه به یک اندازه از شوک‌های نفتی آسیب نمی‌بینند. ممکن است متوسط درآمد کل اقتصاد فقط اندکی کاهش یابد، اما این کاهش میان گروه‌های درآمدی به طور کاملا نابرابر توزیع شود. به بیان دیگر، میانگین‌ها می‌توانند شدت نابرابری ایجادشده را پنهان کنند. در سال‌های اخیر، اقتصاددانان توجه بیشتری به آثار توزیعی شوک‌های اقتصاد کلان نشان داده‌اند و این پرسش مطرح شده است که چه گروه‌هایی بیشترین بار این شوک‌ها را تحمل می‌کنند و آیا سیاست‌های اقتصادی می‌تواند این نابرابری را کاهش دهد؟

تأثیر قیمت نفت بر نیم‌قرن زندگی کارگران

در همین زمینه، پژوهش انجام‌شده از سوی توبیاس بروئر، جان کریمر و کورت میتمن، که خلاصه آن در پایگاه VoxEU منتشر شده است، گامی مهم در توسعه این ادبیات به شمار می‌رود. نوآوری اصلی این مطالعه آن است که به‌جای تمرکز بر شاخص‌های کلان، مستقیما وضعیت میلیون‌ها کارگر را بررسی می‌کند. نویسندگان با استفاده از داده‌های خرد بازار کار آلمان، تغییرات درآمد، احتمال حفظ شغل، احتمال یافتن شغل جدید و پایداری اشتغال را برای افراد مختلف در طول نزدیک به نیم‌قرن تحلیل کرده‌اند. این داده‌ها امکان مشاهده دقیق آثار شوک‌های نفتی بر گروه‌های مختلف درآمدی را فراهم می‌کند و اجازه می‌دهد مشخص شود آیا افزایش قیمت نفت برای همه کارگران پیامد مشابهی دارد یا خیر.

یکی از پرسش‌های مهم این پژوهش آن است که آیا آسیب‌های اقتصادی مشاهده‌شده مستقیما ناشی از افزایش قیمت نفت هستند یا آنکه بخش عمده این خسارت‌ها به دلیل واکنش بانک مرکزی ایجاد می‌شود؟ در بسیاری از موارد، پس از افزایش قیمت نفت، بانک مرکزی برای مهار تورم نرخ بهره را افزایش می‌دهد. افزایش نرخ بهره موجب کاهش سرمایه‌گذاری، افت مصرف، کاهش تقاضای کل و در نهایت افزایش بیکاری می‌شود، بنابراین ممکن است تصور شود رکود ناشی از شوک نفتی در واقع پیامد سیاست پولی انقباضی است، نه خود افزایش قیمت نفت. این بحث دهه‌هاست که در اقتصاد کلان مطرح است و پاسخ به آن برای طراحی سیاست‌های مناسب اهمیت فراوانی دارد. اگر مشخص شود عامل اصلی رکود، خود شوک نفتی است، کاهش شدت واکنش بانک مرکزی لزوما از وقوع رکود جلوگیری نخواهد کرد.

نویسندگان مقاله تلاش کرده‌اند اثر «خالص» شوک‌های عرضه نفت را از سایر عوامل اقتصادی جدا کنند. این موضوع از نظر اقتصادسنجی اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا افزایش قیمت نفت همیشه ناشی از کاهش عرضه نیست. در برخی مواقع، رونق اقتصاد جهانی باعث افزایش تقاضا برای نفت می‌شود و همین افزایش تقاضا قیمت نفت را بالا می‌برد. در چنین شرایطی، رشد قیمت نفت با رشد اقتصادی هم‌زمان رخ می‌دهد و نمی‌توان نتیجه گرفت افزایش قیمت نفت عامل رکود خواهد بود، بنابراین اگر پژوهشگر نتواند منشأ افزایش قیمت نفت را شناسایی کند، نتایج او دچار تورش خواهد شد. به‌همین‌دلیل این مطالعه فقط شوک‌هایی را بررسی می‌کند که منشأ آنها اختلال در عرضه نفت است؛ یعنی رویدادهایی مانند تصمیمات اوپک برای کاهش تولید یا بحران‌های ژئوپلیتیکی که ارتباط مستقیمی با وضعیت اقتصاد آلمان ندارند. این راهبرد شناسایی باعث می‌شود بتوان اثر علّی افزایش قیمت نفت بر بازار کار را با اطمینان بیشتری برآورد کرد. ویژگی مهم این پژوهش، استفاده از داده‌های بسیار گسترده و دقیق است. مطالعه بر پایه حدود ۴۵ سال داده‌های اداری آلمان (۱۹۷۵ تا ۲۰۱۸) و نزدیک به ۲۰۰ میلیون مشاهده نفر-ماه انجام شده است. چنین حجم عظیمی از اطلاعات به پژوهشگران امکان می‌دهد نه‌تنها تغییرات متوسط درآمد را اندازه‌گیری کنند، بلکه تأثیرات این شوک بر کارگران در دهک‌های مختلف درآمدی را نیز بررسی کنند. در نتیجه، این مطالعه تصویری بسیار دقیق‌تر از آثار اجتماعی و توزیعی شوک‌های نفتی ارائه می‌دهد؛ تصویری که در مطالعات مبتنی بر داده‌های کلان معمولا قابل مشاهده نیست. این پژوهش تلاش می‌کند سه پرسش اساسی را پاسخ دهد: نخست، افزایش قیمت نفت چه اثری بر درآمد و اشتغال کارگران دارد؛ دوم، آیا این آثار میان گروه‌های مختلف درآمدی یکسان توزیع می‌شود یا خیر؛ و سوم، چه سهمی از این پیامدها ناشی از واکنش سیاست پولی است.

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

خبر

پتروپارس و گام دیگر در توسعه میدان گازی بلال

گروه پتروپارس به عنوان یکی از شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نفت، با اجرای موفق عملیات لیفت و نصب طبقه سوم عرشه میدان گازی بلال، یکی از مراحل مهم توسعه این میدان را پشت سر گذاشت. حمیدرضا ثقفی، مدیرعامل گروه پتروپارس، این عملیات را نشانه‌ای از توان فنی و اجرائی پتروپارس در مدیریت پروژه‌های پیچیده فراساحلی دانست و تأکید کرد نصب این بخش از عرشه، مسیر تکمیل تجهیزات، لوله‌کشی‌های فرایندی، سیستم‌های برق و ابزار دقیق و آماده‌سازی سکو برای مراحل بعدی را هموارتر می‌کند. به گفته فرشید شهریاری، مدیر طرح توسعه میدان گازی بلال، این عملیات از نظر وزن سازه، نحوه لیفت، کنترل پایداری و جانمایی نهایی، از مراحل حساس پروژه به شمار می‌رفت و اجرای موفق آن، روند تکمیل فعالیت‌های باقی‌مانده روی عرشه را منسجم‌تر کرده است. توسعه میدان گازی بلال در چارچوب سیاست‌های وزارت نفت برای افزایش ظرفیت تولید، صیانت از منابع مشترک و تقویت امنیت انرژی کشور دنبال می‌شود و نصب طبقه سوم عرشه، گامی مهم در نزدیک‌ترشدن این پروژه به مراحل بعدی توسعه است.

تورم پوشاک شتاب گرفت

تورم ماهانه پوشاک در خرداد با ثبت ۷.۹ درصد از تورم عمومی کشور پیشی گرفته؛ روندی که هم‌زمان با افزایش هزینه‌های تولید، رکود تقاضا و قاچاق، بازار این صنعت را با چالش‌های جدی مواجه کرده است. به گزارش مهر، آمارهای تورمی خردادماه از تشدید فشار قیمتی در بازار پوشاک حکایت دارد؛ بازاری که در سال‌های اخیر هم‌زمان با افزایش هزینه‌های تولید، کاهش قدرت خرید خانوارها و افت تقاضا، با رکودی مزمن دست‌وپنجه نرم می‌کند. تازه‌ترین داده‌ها نشان می‌دهد تورم ماهانه گروه «پوشاک و کفش» به ۷.۹ درصد رسیده که دو واحد درصد بالاتر از تورم ماهانه کل کشور با نرخ ۵.۹ درصد است. به بیان دیگر، سرعت رشد قیمت پوشاک در خرداد بیش از میانگین افزایش قیمت سایر کالاها و خدمات بوده است. اگرچه تورم نقطه‌به‌نقطه پوشاک با ثبت ۸۲.۲ درصد اندکی پایین‌تر از تورم ۸۸.۶درصدی کل کشور قرار دارد و تورم سالانه آن نیز ۵۲.۶ درصد در برابر نرخ ۶۲درصدی کل اقتصاد ثبت شده است، اما این ارقام به‌هیچ‌عنوان نشانه آرامش در بازار پوشاک نیست. برعکس، تورم ماهانه بالاتر از میانگین اقتصاد نشان می‌دهد فشار هزینه‌ها همچنان در حال انتقال به قیمت نهایی کالاهاست و بازار پوشاک وارد موج جدیدی از افزایش قیمت شده است.

نوبت اول

آگهی تجدید مناقصه عمومی یک مرحله ای همراه با ارزیابی کیفی فشرده شماره : ۳/۴۰۵

جمهوری اسلامی ایران
وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان هرمزگان

اداره کل تعاون کارورفاه اجتماعی استان هرمزگان به شماره ثبت ۹۹۹وشناسه ملی ۱۴۰۰۳۱۷۶۷۹۵درنظردارد تکمیل ساختمان های الحاقی و سوله ورزشی کارگران بندر لنگه مطابق نقشه ها و اسناد پیمان (ابنیه ، تاسیسات مکانیکی ، تاسیسات و توزیع برق)از محل اعتبارات طرح تملک دارایی های سرمایه ای ابلاغی و استانی به شرح جدول ذیل راازطریق مناقصه عمومی سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) براساس مفاداسنادابن مناقصه به متقاضیان وپیمانکاران واجدشرایط ودارای صلاحیت ورتبه معتبرواگذارنماید.کلیه مراحل مناقصه ازطریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس www.satadiran.ir انجام خواهدشد.تاریخ انتشاردرسامانه ستاد ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ می باشد.

ردیف	نام استان	نام شهرستان	موضوع مناقصه	شماره طرح	شماره مناقصه	مبلغ برآورد (ریال) فهرست بها ۱۴۰۴	نوع اجرای کار و قرارداد	مبلغ تضمین (ریال)	حداقل ابنیه ورشته موردنیاز	شماره فراخوان سامانه ستاد
۱	هرمزگان	بندرلنگه	تکمیل ساختمان های الحاقی و سوله ورزشی کارگران بندر لنگه	۱۴۸۰۴۶۵۶۰۰۲	۳/۴۰۵	۵۵/۱۳۶/۰۰۳/۵۱۴	سرجمع	۲/۷۵۶/۸۰۰/۱۷۶	۵ابنیه و۵تاسیسات ، تجهیزات	۲۰۰۵۰۰۳۵۹۴۰۰۰۰۱۱

۱- تاریخ انتشارآگهی روزنامه نوبت اول۱۴۰۵/۰۴/۲۱ و نوبت دوم درتاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۲ باشد.
۲-مهلت دریافت اسنادمناقصه ازروز یک شنبه تاریخ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ لغایت روز دوشنبه تاریخ۱۴۰۵/۰۴/۲۹ازطریق سامانه ستاد
۳-مهلت بارگذاری اسنادمناقصه ازتاریخ۱۴۰۵/۰۴/۲۱لغایت تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۲.پیشنهادخودرازطریق سامانه مزبورتحویل نمایند.
۴-زمان بازدیدازپروژه ازتاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ لغایت ۱۴۰۵/۰۵/۱۲ تا پایان وقت اداری بجزروزهای تعطیل می باشد.
۵- زمان بازگشایی پیشنهاداساعت۹صبح روز چهارشنبه ۱۴۰۵/۰۵/۱۴
۶- آدرس مناقصه گزار : بندرعباس ،بلوار امام خمینی(ره) روبروی بانک ملی گلشهر ،اداره کل تعاون کار و رفاه اجتماعی
آدرس موردمناقصه : بندر لنگه بندر کنگ –کوی حسین آباد جنب فرمانده انتظامی
۷-به پیشنهادهای فاقدامضاء ،مشروط ومخدوش مطلقا ترتیب اثرداده نخواهدشد.
۸-سایراطلاعات وجزئیات مربوطه دراسنادمناقصه مندرج است .
۹- سپرده شرکت درمناقصه به صورت ضمانتنامه بانکی که به مدت ۳ماه اعتباراز آخرین مهلت پیشنهاد،شرکت کننده طبق فرمت ضمیمه شده آیین نامه تضمین معاملات دولتی مصوب آذرماه ۹۴ اصلاحیه های بعدی یاواریزنقدی به شماره شبای IR ۷۶۰۱۰۰۰۰۴۰۶۲۰۴۴۱۰۷۶۸۵۶۱۷ نزدبانک مرکزی به نام سپرده اداره کل تعاون کارورفاه اجتماعی به شناسه ۹۲۹۱۵۴۰۶۲۲۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۲۳۴۵۶۷۸۹۰۰ انجام گیرد.(اصل فیش واریزی یاضمانتنامه بانکی را به دبیرخانه امورمالی دریاکت دربسته درزمان مقررتحویل نمایند.
دبیرخانه کمیسیون معاملات تلفن ۶۵-۳۳۶۶۱۷۶۳-۰۷۶
علاقه مندان شرکت درمناقصه می بایست جهت ثبت نام ودریافت گواهی الکترونیکی (توکن)باشماره های زیرتماس حاصل نمایند.
تلفن تماس : ۱۴۵۶-۰۲۱
شناسه : ۲۲۲۳۵۱۳

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند (سهامی عام)

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای
شماره: RNP-0505164-TB
تحت عنوان: DIAPHRAGM & IMPELLER جهت (C-602)

شرکت پالایش نفت امام خمینی(ره) شازند در نظر دارد خدمات موضوع صدرالاشاره را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله ای مطابق اسناد مناقصه به اشخاص واجد شرایط واگذار نماید. متقاضیان می توانند جهت دریافت اطلاعات بیشتر و شرایط شرکت در مناقصه ذیل به سایت اینترنتی شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره) شازند به آدرس WWW.IKORC.IR مراجعه نمایند.

۱- موضوع مناقصه : DIAPHRAGM & IMPELLER جهت (C-602)

الف) شرح مختصر:

ردیف	شماره مناقصه	موضوع مناقصه	تعداد	زمان تحویل کالا	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)
۱	RNP-0505164-TB	DIAPHRAGM & IMPELLER جهت (C-602)	2SET	۱۲ ماه شمسی پس از عقد قرارداد	۱/۲۷۷/۴۰۰/۰۰۰

ب) تضمین مورد قبول شامل : ضمانتنامه بانکی / چک تضمینی / چک بین بانکی / واریز وجه نقد
ج) مناقصه گزار در رد یا قبول هر یک یا تمام پیشنهادها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.
۲- اشخاص واجد شرایط میتوانند ، جهت دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی مناقصه بر اساس تاریخ های مندرج بشرح ذیل به آدرس اینترنتی فوق الذکر مراجعه و پس از دریافت اسناد و مطالعه آن، مستندات ارزیابی کیفی مورد نظر را در قالب یک فایل با نام موضوع مناقصه در قالب لوح فشرده و طبقه بندی شده بشرح مصرحه در فرم ارزیابی کیفی در مهلت مقرر به آدرس مندرج در ذیل آگهی فراخوان تحویل و یا ارسال نمایند. بدیهی است پیشنهاد هایی که با شرایط مندرج در فراخوان اختلاف داشته باشند و یا بعد از مهلت مقرر در متن فراخوان ارسال گردند ترتیب اثر داده نخواهد شد. ضمنا پس از مراحل ارزیابی کیفی متقاضیان ، از شرکتهای واجد شرایط تایید شده جهت ادامه فرآیند مناقصه دعوت بعمل خواهد آمد.
۳- مهلت ارسال تقاضا (اعلام آمادگی)و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی:
۳-۱- مهلت ارسال تقاضا و دریافت اسناد استعلام ارزیابی کیفی : از روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ لغایت روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۷
۳-۲- آخرین مهلت ارسال اسناد استعلام ارزیابی کیفی : روز پنج شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۸
۳-۳- تاریخ گشایش پاکات اسناد مناقصه متعاقباً اعلام می گردد.
۴- نام و نشانی دستگاه مناقصه گزار: شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند واقع دراستان مرکزی- اراک- کیلومتر ۲۰جاده بروجرد- ساختمان مرکزی- طبقه سوم- معاونت بازرگانی
شماره تلفن ۰۸۶۳۳۴۹۱۸۳۸
شماره نمابر ۰۸۶-۳۴۱۶۶۲۴۳ و ۰۸۶-۳۴۱۶۶۰۱۳

روابط عمومی و امور بین الملل شرکت پالایش نفت امام خمینی (ره)شازند